

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: لئوناردو فلورس

فرستنده: عثمان حیدری

۲۸ جون ۲۰۲۰

دروغ پردازی بولتون در فصل «ونزوئلاي آزاد» کتابش

جان بولتون در یک کنفرانس مطبوعاتی در بیرون از کاخ سفید در ۳۰ اپریل ۲۰۱۹، در روز کودتای نافرجامی که به وسیله خوان گوایدو سازماندهی شد.

از بند نخست «ونزوئلاي آزاد»، نهمین فصل کتاب جان بولتون به نام «اتاقی که در آن اتفاق افتاد»، روشن است که ادعاهای او از دروغ پردازی، حرف نیمه راست، تبلیغات و گهگاه ذره‌ای حقیقت، پُر است. این یک فصل طولانی ۳۵ صفحه‌ای است که جنگ‌افروز معروف همه کس را، از استیو منوچین وزیر خزانهداری گرفته، تا بروکرات‌های وزارت امور خارجه و مایک پومپئو وزیر امور خارجه و البته رئیس‌جمهور ترمپ را برای سیاست فاجعه‌بار دولت ترمپ پیرامون ونزوئلا سرزنش می‌کند. انتقاد شامل خوان گوایدو، چهره اپوزیسیون و ایوان دوکه، رئیس‌جمهور کلمبیا نیز می‌شود. دو معمار اصلی سیاست، مائوریسیو کلارون (که به وسیله بولتون به عنوان سرپرست ارشد شورای امنیت ملی برای نیم کره غربی دستچین شد) و خود بولتون، از انتقاد مستثنا هستند.

به گفته بولتون، نیکولاس مادورو رئیس‌جمهور ونزوئلا فقط به دلیل عدم اراده دولت ترمپ برای حفظ فشار بر او در قدرت است. او ادعا می‌کند که تحریم‌ها سخت و سریع اعمال نشدند. اما دولت ترمپ در زمانی که بولتون سر کار بود، توانایی ونزوئلا را برای مبادله طلا سد کرد، دارایی‌های شرکت دولتی نفت ونزوئلا (PDVSA) (از جمله شرکت نفتی

سیتگو واقع در ایالات متحده) را مسدود نمود، بانک مرکزی ونزوئلا را تحریم کرد و محاصره اقتصادی تحمیل نمود. همه این‌ها در فاصلهٔ نومبر ۲۰۱۸ و اگست ۲۰۱۹، در زمانی که بولتون مشاور امنیت ملی ترمپ بود، رخ داد. چهار تحریم عمده طی ۱۰ ماه که اقتصاد ونزوئلا را فلج کرد، دشوار بتوان نشانگر دولتی دانست که به گفتهٔ بولتون «نوسان می‌کرد و مردد بود». اجرای این تحریم‌ها به هیچ‌وجه آهسته نبود؛ تحریم‌ها در واکنش به رویدادهای میدانی اعمال شدند و برای وارد آوردن حداکثر آسیب اقتصادی طراحی شدند. تحریم صنعت طلای ونزوئلا زمانی رخ داد که ونزوئلا طلا به ترکیه صادر می‌کرد. تحریم‌ها علیه شرکت نفت دولتی نفت ونزوئلا در واقع ناقوس مرگ صنعت نفت ونزوئلا بود که مانع تصفیهٔ نفت آن در سیتگو و ارسال مواد رقیق‌کننده برای پالایش نفت خام سنگین ونزوئلا شد (همچنین قصد این بود که سیتگو و دارائی‌های آن به خوان گواپدو واگذار شوند). تحریم بانک مرکزی ونزوئلا و انسداد دارائی‌های در خارج، به ویژه انسداد آن در نظام مالی بین‌المللی جلو واردات کالاها، از جمله غذا و دارو را به کشور گرفت. محاصره اقتصادی اگست ۲۰۱۹ که فعالیت شرکت‌های امریکائی را در ونزوئلا منع کرد، با تحریم‌هایی مقایسه شد که «کورئای شمالی، ایران، سوریه و کوبا با آن روبه‌رو هستند» و درست پس از شروع مذاکره های دولت ونزوئلا و اپوزیسیون در برمودا اعلام شد.

مفیدترین چیزی که در «ونزوئلای آزاد» وجود دارد این گفتهٔ بولتون است که در جنوری ۲۰۱۹، جرمی هانت وزیر امور خارجهٔ وقت انگلیس «از همکاری پیرامون گام‌هایی که [انگلیس] می‌تواند بردارد، به عنوان مثال مسدود کردن دخایر طلای ونزوئلا در بانک انگلیس، خوشحال بود». چند روز بعد، بانک انگلیس، علی‌رغم این فاکت که قرار است یک مؤسسه مستقل «آزاد از نفوذ سیاسی روزبه‌روز» باشد، بیش از ۱,۲ میلیارد دالر طلای ونزوئلا را مسدود کرد. این افشاگری به وسیلهٔ بولتون احتمالاً در شکایت دولت ونزوئلا علیه بانک انگلیس به کار گرفته خواهد شد. شکایت خواهان آزادی طلای ونزوئلا برای انتقال آن به «صندوق توسعه ملل متحد» جهت خرید غذا و تجهیزات پزشکی برای کشور برای مقابله با همه‌گیری کووید-۱۹ است. بولتون حتی یک مزیت اضافی را برای این پیگیری وحشیانه تحریم‌ها ذکر می‌کند: «بانک‌های مرکزی و بانکداران خصوصی برای قرار گرفتن در کنار فدرال رزرو دنبال دلیلی نبودند»، بدین معنی که آن‌ها معامله با ونزوئلا را متوقف خواهند کرد یا دارائی‌های آن‌را مسدود خواهند نمود. بولتون این‌را که در میان کارشناسان تحریم‌ها به «رعایت بیش از حد» معروف است به مثابهٔ یک مشخصهٔ رژیم تحریم‌های خود، و نه اشکال آن برملا می‌نماید.

وزارت امور خارجه حتی در یک برگه گزارش که اکنون از [سایت آن] حذف شده است، اما همهٔ آن‌ها آن‌طوری که بولتون ظاهراً می‌خواست یکباره به اجراء گذاشته شده اند، دربارهٔ سخت بودن تحریم‌ها رجزخوانی کرد و هیچ دلیلی وجود ندارد که در پی تحریم‌ها تغییر رژیم در راه نبود.

دولت مادر و توانائی خود را برای انطباق با تحریم‌ها به نمایش گذاشت، با بدترین‌های کووید-۱۹ مقابله کرد، و علی‌رغم ویرانی اقتصادی، در سه ماهه آخر سال ۲۰۱۹ رشد اقتصادی نشان داد.

تحریم‌ها علاوه بر بی‌رحمانه بودن، از نقطه نظر اهداف مورد نظرشان برای مجبور کردن جمعیت به برخاستن علیه دولت، نتایج خلاف انتظار داشتند. براساس یک نظرسنجی، ۸۲ درصد مردم ونزوئلا تحریم‌ها را رد می‌کنند و حتی معروف‌ترین نظرسنج اپوزیسیون اذعان نمود که اکثر ونزوئلایی‌ها «قویاً تحریم‌های کلی، اقتصادی، نفتی و مالی را که بر جمعیت تأثیر می‌گذارند، رد می‌کنند». او با احتمال ستایش بولتون، حداقل دربارهٔ تحریم‌ها صادق است. در حالی‌که وزارت امور خارجه مرتباً اصرار می‌کند که تحریم‌ها فقط بر اعضای دولت ونزوئلا تأثیر می‌گذارند، بولتون اذعان می‌کند «آسیب [آن‌ها] به مردم ونزوئلا خواهد بود».

این فقط تحریم‌ها نبودند که از نقطه نظر کاخ سفید نتایج خلاف انتظار داشتند. تهدیدات نظامی، کودتاهای نافرجام و تحریکات نیز به وحدت پایگاه مادرور کمک کردند. نالدین بولتون از دل‌مشغولی ترمپ با تهدیدات نظامی و دعوت او از پنتاگون برای طراحی نقشه‌های حمله، به این دلیل نیست که باز رسوا ناگهان حساسیت‌های کبوترانه یافته است، بلکه به دلیل «مخالفت اجتناب‌ناپذیر کنگره» و این باور او بود که تغییر رژیم به سربازان امریکائی نیاز ندارد.

بولتون بخش بزرگی از فصل را به جزئیات رویدادهای تلاش کودتائی ۳۰ اپریل گوآیدو اختصاص می‌دهد، و هنوز باور دارد که آن‌ها در آن روز بسیار نزدیک بود به اهداف خود دست یابند. بولتون و کاخ سفید فکر می‌کردند آن‌ها ولادیمیر پادریانو لویز، وزیر دفاع را متقاعد کرده اند، با چهره‌های کلیدی مانند رئیس دیوان عالی ونزوئلا به کودتا بپیوندند. آن‌ها به کودتا نپیوستند. بالعکس، کودتا در عرض چند ساعت شکست خورد، تنها کاری که گوآیدو توانست انجام دهد این بود که با چند ده سرباز یک خروجی بزرگراه را موقتاً اشغال کند و حماقت خود را به نمایش بگذارد. بولتون در رسانه‌ها اصرار نمود که پادریانو لویز در آخرین لحظه به توطئه‌گران کودتا خیانت کرد، اما همه چیز بر این گواهی می‌دهند که همان‌طور که رئیس‌جمهور ترمپ در جون ۲۰۱۹ پس از گزارش شکست کودتا گفت: بولتون، نه برای نخستین بار «فریب خورد» و علاقه به ونزوئلا را از دست داد.

او مطمئناً فریب فابیانا روزالس، همسر گوآیدو را خورد، که با این ادعا که دولت ونزوئلا «بیشترین ترس را زمانی دارد که جان بولتون توثیت‌نویسی را آغاز می‌کند» از نخوت بولتون بهره‌برداری کرد. بولتون درباره توثیت‌ها و شیرین‌کاری‌های خود (شبیه زمانی که در یک کنفرانس مطبوعاتی یادداشتی را نشان داد که بر روی آن نوشته شده بود «۵۰۰۰ سرباز به کلمبیا» به خود می‌بالد، اما این‌ها برای تحکیم پایگاه دولت مادرور به کار گرفته شدند. به عنوان مثال، در جنوری ۲۰۱۹ میلشیاغی غیرنظامی ونزوئلا کمتر از دو میلیون عضو داشت، امروز همان میلشیا بالغ بر چهار میلیون عضو دارد. بولتون با توثیت‌های دایم خود درباره ونزوئلا و مقامات ونزوئلانی، و همچنین با تاریخ جنگ‌افروزی خود، بیش‌تر از تهدیدات خود ترمپ مردم ونزوئلا را نسبت به قریب‌الوقوع بودن حمله متقاعد کرد.

رئیس‌جمهور مادرور در اول ماه مه، یک روز پس از کودتای نافرجام گوآیدو برای صدها هزار نفر از هواداران خود سخنرانی می‌کند.

گستاخی بولتون دیرزمانی آشکار بوده است، اما چیز گیج‌کننده در باره فصل «ونزوئلا آزاد» تحلیل ضعیف او از وضعیت و جهالت (عامدانه؟) نسبت به فاکت‌ها است. پراختن به دروغ‌ها و تحریفات بولتون به هزاران واژه دیگر نیاز دارد، اما در اینجا فقط به سه نمونه اشاره می‌شود. او می‌نویسد که رئیس‌جمهور مادورو پس از کودتای ۳۰ اپریل «برای چندین روز تحت شدیدترین اقدامات امنیتی قرار داشت... [و] نامرئی ماند، و علنی نشد.» اما عکس بالا مادورو را در حال سخنرانی برای ده‌ها، اگر نه صدها، هزار از هواداران خود در اول ماه مه نشان می‌دهد. او علی‌رغم گزارش‌های بسیاری که نشان می‌دهند اپوزیسیون کامیون‌های کمک انسان‌دوستانه را آتش زد، ادعا می‌کند که هواداران دولت در ۲۳ فیوروری کامیون‌ها را آتش زدند. او به نقل از «دیلی میل» ادعا می‌کند که دیوسدادو کابلو، رئیس مجلس ملی در ۲۳ فیوروری فرزندان خود را به چین فرستاد، اما آن‌ها چهار روز بعد در کاراکاس در یک برنامه زنده تلویزیون ونزوئلا ظاهر شدند.

کاخ سفید در یک اتاق پژواک گیر افتاده است و همان تبلیغاتی را که خود در میان رسانه‌ها پخش می‌نماید، باور می‌کند. عجیب این‌که، به گفته بولتون، ترمپ، بزرگ تبلیغاتی از همه به ترکاندن حباب تبلیغات نزدیکتر است. در اینجا چند جمله که بولتون در فصل «ونزوئلا آزاد» از ترمپ نقل کرده، ذکر می‌شود:

- مادورو «زیرکتر و سرسخت‌تر از آن است» که سقوط کند.

- «ما جایی که می‌رویم را دوست ندارم... کل ارتش پشت سر اوست... من همیشه گفتم مادورو سرسخت است. این پسرک [گوآیدو] هیچ‌کس هرگز اسم او را نشنیده است.»

- در باره گوآیدو: «او آن‌چه را که لازم است ندارد... کمی از او فاصله بگیر، زیاد درگیر نشو.»

البته، ترمپ در برابر تبلیغات مصونیت ندارد، ادعا می‌کند که ونزوئلا «واقعاً بخشی از ایالات متحده است»- بیان لعنتی دکترین مونرو مورد علاقه بولتون.

راهپیمانی روز اول ماه مه ۲۰۱۹ در حمایت از دولت ونزوئلا- بزرگ‌ترین تظاهرات چاوزیست‌ها پس از مرگ رئیس‌جمهور چاوز در سال ۲۰۱۳.

طنز تلخ دیگر این است که بهترین تحلیلی که در «اتاقی که در آن اتفاق افتاد» از وضعیت در ونزوئلا وجود دارد، از ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه است، که بولتون آن‌را به مثابه «یک نمایش درخشان از تبلیغات سبک شوروی» رد می‌کند. پوتین نتیجه می‌گیرد که سیاست کاخ سفید رئیس‌جمهور مادورو را تقویت کرده است و راهپیمائی‌های عظیم

روز اول ماه مه را در حمایت از دولت مادورو شاهد می‌آورد. ظاهراً، رئیس‌جمهور روسیه تنها کسی بود که یک چشم‌انداز گزینه را پیرامون ونزوئلا به ترمپ ارایه نمود.

بزرگ‌ترین نتیجه‌گیری از فصل «ونزوئلا آزاد» کتاب بولتون احتمالاً این است که او و دیگران ترمپ را از مذاکره با دولت ونزوئلا منصرف کردند. متأسفانه، حتی با رفتن بولتون از کاخ سفید، بازیگران دیگر به همان شیوه به نفوذ بر ترمپ ادامه می‌دهند. در ۱۹ جون، ترمپ در مصاحبه با [بنگاه خبری] آکسیوس (Axios) تمایل خود را به ملاقات با رئیس‌جمهور مادورو ابزار نمود و یک بار دیگر درباره گوآیدو اظهار بدبینی کرد. او یک روز پس از انتشار مصاحبه، در پی فشار رسانه‌ها، سیاستمداران فلوریدا و جو بایدن نامزد ریاست جمهوری که طبق انتظار سعی کرد از راست به ترمپ حمله کند، این اظهارات را پس گرفت. همان‌طور که بولتون می‌گوید: «حمایت دو حزب از خط تند در ونزوئلا تقریباً یکسان بود.» بدون توجه به این‌که در نومبر چه کسی پیروز خواهد شد، به نظر می‌رسد امید کمی برای لغو تحریم‌های بی‌رحمانه وجود دارد، حتی اگر مذاکره شبیه ریل سوم در سیاست‌های امریکا باشد.

با این وجود، در ونزوئلا یک احساس امیدواری وجود دارد که با گسست میانه‌روها از اپوزیسیون تندرو، عاقل‌ها فایق آیند، با دولت مذاکره کنند و برای انتخابات پارلمانی آینده آماده شوند. کتاب بولتون، و زمانی که سر کار بود، ثابت می‌کنند که ایالات متحده- هر قدر که سعی کند- دیگر توانایی تحمیل اراده خود را ندارد. امیدوارانه، هم آن فصل از تاریخ و هم حرفه بولتون سرانجام به پایان رسیده اند.

<https://peoplesdispatch.org/2020/06/24/bolton-weaves-a-tall-tale-in-his-venezuela-chapter>

۲۴ جون ۲۰۲۰

تارنگاشت عدالت

منبع: پیام خلق‌ها